

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΔΡΙΚΟΣ

Με μεγάλην θλίψιν ἐπληροφορήθη ὁ χημικός κόσμος τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1965, τὸν πρόωρον θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου Γεωργίου Δρίκου.

Ὁ Δρίκος δὲν ἦτο μόνον πρότυπον οἰκογενειάρχου, πατρός καὶ συζύγου, ἀλλὰ καὶ ἐκλεκτὸς συνάδελφος

ὁ ὁποῖος πέραν ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς ἐργασίας του, ἐνδιεφέρετο καὶ διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον ὁλοκλήρου τῆς χημικῆς οἰκογενείας τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν.

Ἐγεννήθη εἰς τὰ Βίλλια τῆς Μεγαρίδος τὸ 1903. Μετὰ τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς του ἐφοίτησεν εἰς τὸ Χημικὸν Τμήμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, λαβὼν τὸ πτυχίον του μὲ τὸν βαθμὸν «ἄριστα».

Ὡς βοηθὸς καὶ συνεργάτης τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ τῆς Ἀνοργάνου Χημείας Κ. Ζέγγελη καὶ ἀργότερον τοῦ καθηγητοῦ τῆς Φυσικοχημείας κ. Γεωργίου Καραγκούνη, ἐβοήθησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν μόρφωσιν πολλῶν συναδέλφων. Παραλλήλως μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φοιτητῶν, ὁ Δρίκος ἡσχολεῖτο καὶ μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν.

Σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐργασιῶν του ἐδημοσιεύθη εἰς ξένα καὶ ἑλληνικὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ αἱ ὁποῖαι εὗρον ἀπήχησιν εἰς τὴν διεθνή βιβλιογραφίαν. Ἐδημοσίευσεν ἐπίσης ἐργασίας καὶ ὡς συνεργάτης τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Σβάμπ εἰς τὸ Ἰνστιτούτον «Νικόλαος Κανελλόπουλος». Ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ τὸν βαθμὸν «ἄριστα». Μετεκπαιδεύθη εἰς Γερμανίαν ὡς ὑπότροφος, συνεργασθεὶς μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Eucken, μέχρι τὸ 1938 διετέλεσεν ἐπιμελητὴς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Φυσικοχημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μετὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ Ἰνστιτούτου Χημείας καὶ Γεωργίας «Νικόλαος Κανελλόπουλος» τῆς Α.Ε.Ε.Χ.Π. καὶ Λιπασμάτων, ὁ Δρίκος ἀνέλαβεν ὡς προϊστάμενος τοῦ ἐργαστηρίου Ἀνοργάνου Χημείας καὶ Φυσικοχημείας τοῦ Ἰνστιτούτου. Τὸ 1945 ὀρίζεται προϊστάμενος τοῦ Χημείου Ἐλέγχου τοῦ ἰδίου Ἰνστιτούτου καὶ βραδύτερον ὀνομάζεται καὶ ὑποδιευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου ὅπου καὶ παραμένει μέχρι τὸ 1962. Ἡ Α.Ε.Ε.Χ.Π. καὶ Λιπασμάτων ἐκτιμῶσα τὴν ἐργατικότητά του, τὸν ζῆλον του καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Βιομηχανίαν, τὸν τοποθετεῖ ὡς προσωπάρχην τοῦ ἐργο-

στασίου τῆς, θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν παρέμεινε μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του.

Ὁ Δρίκος ἐνδιεφέρετο πάντοτε διὰ τὸν χημικὸν κλάδον, δι' αὐτὸ καὶ εἰργάσθη ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς μέλος καὶ Διευθυντὴς τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ «Χημικὰ Χρονικά». Διετέλεσεν ἐπίσης σύμβουλος τῆς Διοικήσεως τοῦ Τάμειου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν.

Ἐμεῖς ποὺ εἶχομεν τὴν τύχην νὰ συνεργασθῶμεν μὲ τὸν Δρίκον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ Ἰνστιτούτον καὶ τὸ περιοδικὸν «Χημικὰ Χρονικά» ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῶμεν τὰς ἱκανότητας καὶ ἀρετὰς ἐνὸς ἐξαιρετοῦ σεμνοῦ ἐπιστήμονος καὶ ἀφαντάστου ζήλου καὶ ἐργατικότητος ἀνθρώπου. Δι' αὐτὸ ἡ λύπη μας εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερα διὰ τὸν πρόωρον θάνατόν του.

Μιχ. Δέφνε

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΣ

Ὁ ἀποθανὼν συνάδελφος Ἀντώνιος Κώνστας, ἐγεννήθη τὸ 1902. Ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Χημικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ ἔτος 1925.

Εἰργάσθη ὡς παρασκευαστὴς εἰς Ἐργαστήρια Χημείας τοῦ Ἐθνικοῦ Μετοσβίου Πολυτεχνείου ἐπὶ δεκαετίαν μέχρι τοῦ ἔτους 1928.

Ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὰ ἔτη 1928-1932 μετεξεπαιδεύθη εἰς Μασσαλίαν εἰς τὸν τομέα σαπῶνων καὶ ἐλαίων εἰς Βιομηχανίας ἐξειδικευμένας. Κατὰ τὰ ἔτη 1933 καὶ 1934 ὑπηρετήσεν εἰς τὸ Γεν. Χημεῖον τοῦ Κράτους. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934 καὶ ἐπὶ 25ετίαν εἰργάσθη εἰς τὴν Ἐλαιουργικὴν Ἑταιρίαν Μεσογείου (ΕΛΕΜ) καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Κρατικὴν ὑπηρεσίαν ἐλέγχου τῶν Διύλιστηρίων Πετρελαίου.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιστημονικῆς του σταδιοδρομίας διεκρίθη διὰ τὴν λεπτολόγον καὶ ἀντικειμενικὴν ἐργασίαν του, ἐκτιμώμενος ἀπὸ τοὺς συνεργάτας του καὶ τοὺς προϊσταμένους του. Μὲ τὸν πρᾶον χαρακτήρα του, τὴν εὐγενικὴν του συμπεριφορὰν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ τὸ καθῆκον του ἦτο ἀγαπητὸς εἰς τοὺς συνεργαζομένους μὲ αὐτόν.

Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν στερεῖται ἐνὸς μέλους τῆς πολυτίμου εἰς τὴν εἰδικότητά του, ἐνὸς συναδέλφου τὸν ὁποῖον πάντοτε θὰ ἐνθυμῆται καὶ διὰ τὴν ἐπιστημονικότητά του καὶ διὰ τὸν χαρακτήρα του.

Ν.Κ.